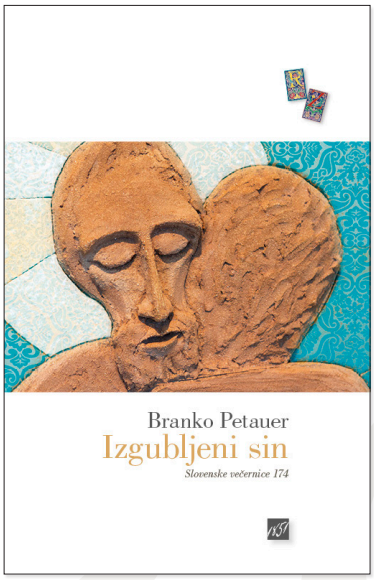
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

BRANKO PETAUER: IZGUBLJENI SIN

Vrnitev v objem čiste ljubezni

Bila sta le še korak narazen. Sin v zavedanju, da je čas, da očetu pade pred noge, da ga prosi odpuščanja. Oče v spraševanju, ali ga oči morda ne varajo, ali pred njim res stoji njegov sin. Zahej je že upognil koleno, pa je bil oče hitrejši. Pristopil je in ga z vso močjo objel. To je bil objem čiste ljubezni …

Svetopisemska prilika o izgubljenem sinu je ena tistih večnih zgodb, ki že stoletja navdihuje umetnike skozi najrazličnejše izraze. Pater Branko Petauer jo postavi v starozavezni čas, v prostor med mestece Naim, sveto mesto Jeruzalem, trgovski Damask ter svetovljansko Aleksandrijo. Četudi je zgodba o sinu, ki odide v svet, pusti starše in otroški svet za seboj, nasede na čereh življenja, skušnjav in greha ter se skesan vrne k temeljnim vrednotam, znana in predvidljiva, nas vedno znova pretrese s svojim sporočilom ljubezni, odpuščanja in usmiljenja. Ob tem pa knjiga bralca še vedno drži v napetosti. Na kateri točki bo Zahej spregledal? Se bo oče Jošua res lahko ubranil zagrenjenosti in zamere? Se lahko sin izgubi tudi pod domačo streho? V odsevih te večne zgodbe se bralci najdemo tudi tisočletja pozneje.

Podatki o knjigi

- Naslov: Izgubljeni sin
- Avtor: Branko Petauer
- Zbirki: Redna zbirka, Slovenske večernice 174
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 272
- ISBN: 978-961-278-709-7
- Cena: 24 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Branko Petauer ocist se je rodil 15. novembra 1961 v Dolu pri Šmarju. Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje na Gimnaziji Poljane v Ljubljani, študij pa na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je vstopil tudi v bogoslovje. Pot ga je vodila v cistercijansko opatijo Stična, kjer je 10. decembra 1989 izrekel večne zaobljube. V duhovnika je bil posvečen 29. junija 1990. Po posvečenju je opravljal različna dela in službe v samostanu, od leta 2019 je župnik župnije Stična. Poleg dušnopastirskih in samostanskih dejavnosti se ukvarja s fotografijo. Sodeloval je na mnogih mednarodnih razstavah in za svoje fotografije prejel več kot 250 nagrad. *Izgubljeni sin* je njegova devetnajsta knjiga.

Odlomki iz knjige

Tako je Aron blagoslavljal Božje ljudstvo na njegovi poti v obljubljeno deželo. Zdaj je Jošua tako blagoslavljal sina, ki je odhajal v svet. Po njegovem v obljubljeno deželo. Od sebe ga je puščal s samo eno jasno mislijo: Naj Gospod razjasni svoj obraz nad teboj, ljubi sin, naj te gleda z dobrohotnimi očmi in naj te vedno blagoslavlja.

Zahej je dal znamenje tovorni kameli, ki se je nerodno postavila na noge. Z vrvjo jo je privezal na prednjo kamelo in se hip zatem še sam povzpel nanjo. Dregnil jo je in žival je pohlevno vstala. Z višine je gledal na domače in bilo mu je težko, ker so bili zaradi njega žalostni. Toda življenje je vendar eno samo poslavljanje. Kameli sta počasi prestopili in njegova pot v daljne dežele se je začela. Z vsakim korakom so se njegovi ljubi bolj oddaljevali, postajali so vedno manjši. Vas je majavo lezla mimo, še zadnje hiše in domače mestece bo za njim. Daleč pred njim pa je bilo veliko mesto, novo življenje. Ne ve, kaj vse mu bo prinesla ta pot. S seboj nosi očetov blagoslov, svojo dediščino in velika pričakovanja.

Vseeno mu je bilo pri srcu težko. Po licih so mu počasi polzele solze. Ni jih obrisal. Pustil je, da so risale svetle sledi po njegovem obrazu. Za seboj je v tistem mestecu puščal toliko lepih spominov na otroštvo, na mlada leta. Vsega tega je konec, v novi svet gre. V svojih mislih si je ustvarjal vsemogoče podobe, ki so morda le iluzija. Toda vseeno je šel naprej. Želel je doživeti kaj novega, kaj razburljivega. In hotel si je ustvariti svoj dom. (Str. 69)